

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 29. oujka 2009.

Radosno i slavljeničko ozračje pohoda Africi

elim prije svega zahvaliti Bogu i svima onima koji su, na razne načine, pridonijeli tome da moje apostolsko putovanje u Afriku proteklih dana dobro uspije i zazivam na sjeme rasuto po afričkom tlu obilje nebeskih blagoslova. O tome snanom pastoralnom iskustvu opširnije ću govoriti na općoj audijenciji iduće srijede, ali koristim ovu prigodu da izrazim duboke osjećaje koji su me preplavili u susretima s katoličkim zajednicama i stanovnicima Kameruna i Angole. Na mene su posebno dubok dojam ostavila dva vrlo vana aspekta. Prvi je vidljiva radost ljudi, radost što se osjećaju dijelom jedne Boje obitelji i zahvaljujem Gospodinu što sam mogao podijeliti s mnoštvom te naše braće i sestara trenutke jednostavnog, slonog i vjerom ispunjenog slavlja. Drugi je vidik upravo snani osjećaj za sveto kojim su odisala liturgijska slavlja, što je tako karakteristično za sve afričke narode i što se, mogao bih reći, vidjelo na svakom koraku tijekom moga boravka među tim pučanstvima. Posjet mi je omogućio vidjeti i shvatiti stvarnost Crkve u Africi u različitosti njezinih iskustava i izazova s kojima se suočava u ovom vremenu.

Razmišljajući upravo o izazovima na koje Crkva nailazi na svome putu na afričkom kontinentu, kao i u svim dijelovima svijeta, opaamo koliko su aktualne riječi evanđelja ove Pete korizmene nedjelje. Isus, neposredno uoči svoje muke, izjavljuje: "Zaista, zaista, kaem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod" (Iv 12,24). Sada nije više vrijeme za riječi i govore, stigao je presudni trenutak, zbog kojeg je Bog došao na svijet i premda mu je duša potresena, on je spreman do kraja ispuniti Očevu volju. A ovo je Boja volja: dati ivot vječni nama koji smo ga izgubili. Da bi se to ostvarilo treba da Isus umre, poput pšeničnog zrna koje je Bog Otac zasijao u svijet. Samo će tako moći niknuti i rasti novo čovječanstvo, oslobođeno vlasti grijeha i kadro ivjeti u bratstvu, kao sinovi i kćeri jednoga Oca koji je na nebesima.

Na velikom vjerskom slavlju doivljenom zajedno u Africi iskusili smo da je to novo čovječanstvo ivo, premda ima svoje ljudske granice. Tamo gdje su misionari, poput Isusa, dali i nastavljaju trošiti ivot za evanđelje, sabiru se obilni plodovi. Svima njima – redovnicima, redovnicama, laicima i laikinjama – elim uputiti posebnu misao zahvalnosti za dobro koje čine. Bilo mi je lijepo vidjeti plod njihove ljubavi prema Kristu i konstatirati duboku zahvalnost koju kršćani gaje prema njima. Zahvalimo Bogu i molimo Presvetu Mariju da se u čitavom svijetu širi poruka Kristove nade i ljubavi.

Nakon Angelusa:

Najtoplije pozdravljam brojne Afrikance koji ive u Rimu, među kojima su mnogi studenti, koji su ovdje došli s mons. Robertom Sarahom, tajnikom Kongregacije za evangelizaciju naroda. Predragi, došli ste pokazati radost i zahvalnost za moje apostolsko putovanje u Afriku. Od srca vam zahvaljujem. Molim za vas, za vaše obitelji i za zemlje iz kojih dolazite. Hvala!

Idući četvrtak u 18 sati predsjedat ću u Svetom Petru misom na četvrtu obljetnicu smrti moga ljubljenog prethodnika sluge Bojega Ivana Pavla II. Pozivam na sudjelovanje osobito mlade iz Rima, kako bismo se zajedno pripravili za Svjetski dan mladih, koji će se slaviti na dijecezanskoj razini na Cvjetnicu.